

ARIEL C. BROZ

MYSTERIVIIHKIMYSTEN ESOTERIA

KUOLEMATTOMAN SIELUN KULTTI PALJASTETTUNA

Ariel C. Broz

Mysteerivihkimysten esoteria

Kuolemattoman sielun kultti paljastettuna

© 2024 Ariel C. Broz

Teosta saa vapaasti lainata, sillä totuus ei tunne omistajaa.

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7219-5

Kokemuksesta tietäneille

Kuoleman voittaja

Muinaiset kansat tunsivat yksinkertaisemman elämäntapansa vuoksi jotakin sellaista, jota me emme meluisassa ja kiireisessä nykyajassa enää tunne. *Muinaiset mysteerit*, joissa hyvin valmisteltu neofyytti vihittiin korkeampaan tietoon, olivat pienessä mitassa levittäytyneet satunnaisiksi pälviksi ympäri maailmaa, mutta muinaisessa Egyptissä sen pyhä kulttuuri oli kaikkein vahvin. Voidaan jopa sanoa, että sen salatuissa mysteerikammioissa vallitsi *subjektiivinen tiede*, joka kykeni antamaan konkreettisen kokemuksen elämän kulissien takaisesta todellisuudesta. Sille ei kuolemankaan arvoitus ollut vieras, sillä kuten mysteereihin vihitty Plutarkhos totesi: ”*Kuoleman hetkellä sielu kokee samat vaikutelmat, kuin ne, jotka ovat saaneet vihkimyksen suuriin mysteereihin.*”

Käsityksemme mukaan mysteerit oli jaettu kolmeen osaan. Ensiksikin mysteerionäytelmiin kansalle, joiden tarkoitus oli

symbolisella esityksellään herättää kiinnostusta johonkin suurempaan. Kun maailmanunesta herännyt pyrkijä – joka ei enää kyennyt saamaan tyydytystään maailman jokapäiväisistä asioista – oli sitten kolmesti koputtanut jonkin mysteerio-temppelin jyrkälle ovelle, ja hänen sitkeyttään oli koeteltu lähettämällä hänet kauas eri kaupunkien temppeleihin ja jälleen takaisin, hänet otettiin määräaikaiseksi kokelaaksi, *neofyytiksi*, jonka ominaisuuksia tarkkailtiin. Kun useita vuosia kestänyt syvälinen koulutus oli edennyt tyydyttävään pisteeseen, kokelaalle lopulta järjestettiin allegorinen, reittimäinen *vihkimysmatka*, joka kuvasi symbolisessa muodossa niitä tapahtumia, jotka hän tulisi kokemaan varsinaisessa temppelituessa: hän joutui kohtaamaan mysteerisiä ilmestyksiä, ylittämään esteitä, hapuilemaan tietään pimeissä sokkeloissa, kuulemaan pelottavia ääniä ja lopulta löytämään tiensä niiden lähteen kammottavaan tyyssijaan, jossa oliot heti hyökkäsivät hänen kimppuunsa.

Varsinaisesta vihkimyksestä on vain vähän tietoja, koska mysteereiden salainen riitti oli ankarasti verhottu vaitiolon lupauksella. Ehkä paras ”ohisuunsa puhuja”, oli mysteerien kulta-ajan jo kauan sitten laannuttua *Apuleius Lucius*, joka vihitettiin tuolloin varmaankin jo taantuneisiin Isiksen ja Osiriksen mysteereihin Rooman valtakunnan alueella. Niissä on kuitenkin edelleen nähtävissä, mistä varsinaisessa vihkimyksessä oli oikeasti kyse ja (tämä platonilaisen filosofian opettajan loputtoman syväkiinnostuksen siivittämänä myös) mysteerivihkimyksen hankkinut Lucius halusi mitä ilmeisimmin uittaa kau-

nokirjalliseen teokseensa salaisen vinkin, joka ei rikkoisi hänen vaitiolonsa lupausta. Todellisen opettajan kutsumuksen omaava haluaa aina jakaa ja opettaa, muodossa tai toisessa. Kirjan kirjoittamisen todellinen motiivi oli juuri *se*: mysteerien sisäisestä olemuksesta kertominen, ei niinkään teoksen alun kansan syviä rivejä houkuttelevat allegoriset myytit ja veijaritarinat.

Näin Apuleius kertoo kirjassaan *Muodonmuutoksia*, viimeisessä luvussa, jonka ylevä sävy on muista luvuista täysin poikkeava:

"Ja päivittäin haluni päästä osallistumaan mysteereihin kasvoi yhä enemmän ja enemmän ja yhä uudelleen ja uudelleen kävin korkean papin luona, esittäen mitä palavimmin hartaan pyyntöni, että hän vihdoinkin vihkisi minut... Mutta kun hän oli vakaa luonne ja kuuluisa siitä, että noudatti tarkasti ankaria lakeja, niin hän ystävällisin ja ylevin sanoin, niin kuin vanhemmilla on tapana hillitä lastensa ennenaikaisia toiveita, kiisti vaatimukseni ja tyynnytti minua...

Hän pyysi minua, kuten toisiakin odottamaan kaikkia näitä määräyksiä kunnioittavalla kärsivällisyydellä, varoittaen minua, että oli velvollisuuteni varoa koko sielustani yletöntä intoa ja kärsimättömyyttä, välttää näitä molempia virheitä. Sillä tuonelan portit ja elämän voima ovat jumalattaren käsissä ja itse vihkimyksen aktia pidetään vapaaehtoisena kuolemana ja elämän vaarantamisena, sikäli kun jumalatar ei halua valita niitä, joiden elämän määrä on lähellä loppuaan ja jotka seisovat yön kynnyksellä, vaan he ovat ennemminkin ihmisiä, joil-

le jumalattaren mysteerit voidaan turvallisesti uskoa. Nämä ihmiset jumalatar tuo uuteen syntymään ja panee heidät uudelleen uuden elämäntaipaleen alkuun. Siksi myös sinun tulee odottaa taivaan käskyä.

Kiirehdin suoraa päätä papin majapaikkaan. Kohtasin hänet juuri kun hän tuli makuuhuoneestaan ja tervehdin häntä. Olin päättänyt vaatia vielä suuremmalla itsepintaisuudella, kuin tapanani oli, että minut pitäisi nyt saattaa mysteerien toimittamiseen, koska se nyt kuului minulle. Mutta niin pian kun hän minut näki, hän ehätti edelle ja sanoi: 'Lucius onnellinen ja siunattu olet sinä, jolle majesteetillinen jumaluus suvaitsee antaa suopeutensa niin hyvällä tahdolla. Se päivä, jota sinun uupumattomat rukouksesi niin pitkään ovat anoneet, on tullut, jolloin sinun sallitaan minun kätteni kautta saada moninimiseltä jumalattarelta tulleen jumalallisen käskyn kautta mysteerin pyhimmät salaisuudet.'

Sitten tämä ystävällinen vanha mies tarttui oikealla kädellään käteeni ja johdatti minut suuren pyhäkön oville, ja avatuaan juhlovalla kaavalla portit, hän otti pyhäkön kätkeistä tiettyjä kirjakääröjä, joiden otsikot olivat kirjoitetut tuntemattomin kirjaimin.

Sitten hän vei minut takaisin temppeliin ja päivän ollessa jo pidemmällä kuin puolessa hän asetti minut itsensä jumalattaren jalkoihin. Ja sen jälkeen, kun hän oli uskonut minulle tiettyjä salaisuuksia, jotka ovat liian pyhiä ilmaistaviksi, hän pyysi avoimesti, kaikkien läsnäolleiden edessä minua pidättäytymään seuraavien kymmenen päivän ajan kaikista pöydän nau-

tinnoista, olemaan syömättä mitään elollista ja olemaan juomatta viiniä.

Kaikki nämä määräykset minä täytin kunnioittavalla pidätyväisyydellä ja vihdoinkin tuli päivä. Kaikilta tahoilta kerääntyivät pyhien vihittyjen joukkoja ympärilleni ja jokainen kunnioitti minua vanhan tavan mukaan erilaisin lahjoin. Lopulta kaikki vihkimättömät poistettiin ja pellavaviitta, jota kukaan ei vielä ollut kantanut päällään, heitettiin ympärilleni, pappi otti minua kädestä ja vei minut aivan pyhän paikan sydämeen.

Kenties sinä, innokas lukija, palat halusta tietää mitä sitten sanottiin ja mitä tehtiin. Tahtoisin kertoa sinulle, jos olisi lakien mukaista kertoa ja sinä saisit tietää kaiken, jos olisi lakien mukaista sinun saada kuulla. Mutta sekä kieli että korva saastuisivat syyllisyydestä, jos minä tyydyttäisin sellaisen ajattelemattoman uteliaisuuden. Mutta koska kenties se on viisauden jano, joka vaivaa sinua, minä en halua piinata sinua pitkittämällä tuskaasi:

Kuuntele sitten ja usko, sillä se mitä kerron on totta. Minä lähestyin kuoleman portteja, *astuin Proserpinen, manalan kuningattaren kynnyksen yli*, minut kannettiin kaikkien elementtien läpi ja *palasin maahan jälleen*. Minä näin auringon paitavan kirkkaalla loisteella yön kuollessa, lähestyin ylhäällä olevia jumalia ja alhaalla olevia jumalia ja katsoin heitä kasvoista kasvoihin. Katso, minä olen kertonut sinulle asioista, joista vaikka olet ne kuullut, et voi mitään tietää, koska ilmoitan sinulle vain sen verran kuin voidaan rikkomukseen syyllistymättä ilmoittaa maallikkojen ymmärrettäväksi.” (Apu-

leius Lucius – Metamorphoses. ”The Golden Ass. Kultainen aasi”)

Mikä oli se mysteerisen temppeliunen käyttövoima ja salainen toimenpide, josta Apuleius ei halunnut lukijoitaan valaista, vaikka sitten hieman kertoikin *sit*ä seuraavasta vaiheesta. Mitä tehtiin ennen ”manalan kuningattaren kynnyksen yli astumista”: mikä mahdollisti sen uskomattoman tapahtuman, josta lukuisat tuonpuoleisen salaisuuksista kiinnostuneet olivat vain voimattomina haaveilleet kuolemanpelkonsa ankarrassa puristuksessa? Juuri siihen yritämme seuraavaksi luoda lisävaloa.

Kynnyksenvartija

Juuri kukaan ei kykene viettämään nykyaikaisessa *hiljaisuutta luovassa kammiossa*, jossa äänitaso on alle nolla desibeliä, tuntia pidempää aikaa. Pimeässä seisten tuo aika on vielä selvästi lyhyempi. Näin siitäkin huolimatta, vaikka lukitsevaa eristämistä ei suoriteta, eikä tajuntaa ulkoiseen suuntaan vetävä ajoittainen puhuminenkaan ole kielletty: *Kun normaali aistiviritys ei saata toimia perinteisellä tavalla*, sekä sielun selvittämättömien painolastien painajaisuni, että Duatin outo tunnelma pyrkivät korvaamaan sen paikan ja *hallusinaatiot alkavat*. Siksi *kynnyksenvartijan*, eli manalan portteja vartioivan *Gerberoksen* kohtaamiseen tarvitaan erityistä valmennusta, joka kestää vuosia ja jota ei tietenkään ole ontologisen re-

ANTIIKIN MYSTEERIUSKONNON SALAISUUTEEN
VIHITYT TUNSIIVAT ELÄMÄN- JA OLEMASSAOLON
TARKOITUKSEN, JA JOPA KUOLEMAN LUONTEEN
PERIN POHJIN. SEN PYHÄ, MUTTA TARKASTI SALATTU
KÄYTÄNTÖ VALLITSI VÄLIMEREN YMPÄRISTÖSSÄ
VIELÄ ROOMALAISAJALLA.

ARIEL C. BROZ VALOTTAU UUSIMMASSA KIRJASSAAN
MUINAISTEN MYSTEEREIDEN ARVOITUSTA JA SITÄ
SALAISTA RIITTIÄ, JOKA SYNNYTTI TUONPUOLEISIIN
KURKOTTAVAN TEMPPELIUNEN. MUTTA ENSIN OLI
KOHDATTAVA KYNNYKSENVARTIJA...

